

**Liturgie morgendienst
Emmen, 4 juni 2017
Thema: wat doet Gods vuur met jou?**

0. afkondiging overlijden Tiny van der Velde; aansluitend zingen **Psalm 23:1**
1. Votum
2. Vredegroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.
3. Zingen: **Gezang 102b: 1,4**
4. Gods wil voor ons leven (lezen Exodus 19:16-20:21)
5. Zingen: **Psalm 66:3,7**
6. Gebed om verlichting met de heilige Geest
7. Schriftlezing: **Handelingen 2:1-13** (*gelezen door...*)
8. Zingen: **Gezang 104:1-5** op de melodie van Gezang 105
9. Kindermoment: 'vuur!', daarna zingen: **E&R 313** (*Vuur uit de hemel*)
10. Preek n.a.v. Handelingen 2:3,4a
11. Amenlied: **Gezang 105:1,2,5,9**
12. Dankgebed, voorbede
13. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)
Tijdens de collecte zingen: **De wind steekt op (Sela)** (*m.m.v.muziekgroep*)
14. Slotzang: **Opwekking 334** (*m.m.v.muziekgroep*)
15. Zegen.
De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Kindermoment: Vuur!

(zie verder: <http://verreanaasten.nl/downloads-kinderwerk-kindmoment-sterretjes-werkje>)

Preek

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Soms kun je God niet begrijpen...

In de nacht van 29 op 30 mei is [dia1] ds Anthony Simon, predikant van de *Kolba'Midbargemeente* in Jeruzalem, door een auto-ongeluk om het leven gekomen. Misschien herinnert u zich hem? [dia2] Hij was in maart 2012 hier bij ons in Emmen om o.a. te spreken op de gemeentevergadering.

Wat een passie had die man, wat was 'ie bevlogen en gedreven.

Ik vergeet nooit dat we even een boodschapje deden in het winkelcentrum in Emmermeer, en dat we de auto nog niet uit waren of ds Simon had al iemand die daar op straat liep aangesproken... of hij Jezus al kende?

Hoe vaak heb ik dat gedaan? Ik *durf* dat niet eens...

Soms kun je God niet begrijpen...

Ds Simon (Manchester, 1964) [dia3] was een ijveraar voor de verkondiging van het evangelie dat Jezus Christus je Redder is.

Geboren uit Joodse ouders voelde hij zich allereerst geroepen zijn eigen volksgenoten aan te spreken.

Zelf was hij tot geloof in Jezus als Messias gekomen toen iemand hem Psalm 22 voorlas.

Ds Simon hoorde wat daar stond terwijl hij niet wist dat het uit Psalm 22 kwam. En hij dacht dat het om een tekst uit het NT ging – *want het gaat heel duidelijk over Jezus...*

[dia4] In Jeruzalem ging hij vaak de straat op om mensen aan te spreken, en NT'n uit te delen. Hij was heel direct, confronterend, niet altijd fijngevoelig, had uitgesproken meningen. Maar hij hield van Jezus Christus, en hij hield van mensen.

Daarom voegde hij ook daad bij woord: hij organiseerde voedsel voor asielzoekers uit Eritrea die in een park in Tel Aviv bivakeerden.

En de laatste jaren ging hij steeds vaker naar het buitenland, naar Irak bijvoorbeeld. Om 'digitale bijbels' uit te delen, maar ook kleren, en dekens, en eten.

Zo *diende, deelde en deed* hij – en liet de liefde van Christus merken aan zijn medemens.

Maar soms kun je God echt niet begrijpen...

[dia5] Want juist deze gedreven dienstknecht van Jezus, werd uitgerekend vlak nadat hij het evangelie had verteld, terwijl hij NB op 'missie' was in dienst van het Koninkrijk van God, in Irak door een auto aangereden en stierf. Onbegrijpelijk.

Onbegrijpelijk dat *dit* Gods bedoeling kan zijn, dat dit ergens *goed* voor zou zijn...

We tasten in raadselen... Eens zullen we het misschien begrijpen...

[dia6] Nu denkt u vast: waarom begin je de preek op zo'n blij feest als Pinksteren met z'n verdrietig verhaal?

Wel, Pinksteren is het feest van de uitstorting van de Geest van God, van de wind en het vuur, waardoor mensen in beweging worden gebracht, *begeistert*, tot geloof komen, de HERE aanbidden, aangevuurd er erop uit trekken om het goede nieuws te delen, wereldwijd, de grenzen over.

En zie je juist dit allemaal niet terug in het leven en werken van ds Simon – die passie, die Geestdrift, die drang om te delen, om grenzen over te gaan?

Alleen – er zijn in onze tijd steeds meer mensen die denken dat 'als je de Geest hebt', als je gelooft in Jezus, dat het je dan ook *goed* zal gaan. [dia7] Materieel uiteraard: want (zeggen ze): God geeft je welvaart en zegen, dus een mooi huis en een grote auto en veel geld.

Maar God zegent je ook als het gaat [dia8] om leven en gezondheid. Daarom (zeggen ze nog steeds) mag/kan ziekte bij christenen eigenlijk niet voorkomen. En als je wel ziek bent, moet je vooral goed bidden, dan zal het weer helemaal ok worden.

Afgezien van het feit dat dit pastoraal heel onmenselijk – en dus onchristelijk is (omdat iemand compleet op zichzelf terug geworpen worden: het ligt immers aan jou en jouw geloof...), afgezien daarvan is het gewoon niet waar.

[dia9] **Jezus heeft nergens in de Bijbel beloofd dat als je maar gelooft je leven op rolletjes zal lopen.**

In tegendeel: Hij heeft juist gezegd dat je vooral tegenslag en tegenstand en teleurstelling zult ondervinden als je Hem volgt. Want als ze *Hem* al vervolgd en vermoord hebben – waarom zouden ze het zijn volgelingen dan niet doen...?

Kijk er daarom niet van op als een strijder voor het evangelie in het vuur van de strijd om het leven komt.

Denk aan Petrus, die die mooie toespraak houdt op de Pinksterdag waardoor duizenden tot geloof komen. Weet je hoe zijn leven eindigt? Net als zijn Heer stierf hij aan een kruis... Denk aan Paulus, die de wereld over ging, en heel veel kerken mocht stichten en mensen tot geloof mocht brengen. Weet je hoe hij zijn laatste jaren slijt? In gevangenschap... Denk aan Johannes, de geliefde apostel van Jezus, die de mensen de prachtige boodschap bracht dat God liefde is. Ook hij is aan het eind van zijn leven verbannen naar een eiland...

Ik bedoel maar. Hoezo zou de Geest, hoezo zou het evangelie, je welvaart brengen? Je leven op een rolletje laten verlopen?

[dia10] **Vol zijn van Gods Geest en in Jezus geloven als je Redder en Heer betekent eerder lijden en strijden dan welvaart en gemak.**

En het is goed om dat te weten!

Want dat houdt je namelijk scherp: [dia11] **waarom geloof ik eigenlijk?**

Geloof ik omdat ik niet anders kan, niet anders wil? [dia12] Omdat Gods Geest mij heeft aangegrepen en ik er diep van overtuigd ben dat ik door Jezus gered moet worden/gered ben?

Of geloof ik om [dia13] er zelf beter van te worden, geloof ik om wat het me oplevert?

Het is belangrijk dat te weten, want in het eerste geval [dia14] draait het bij jou om God, om Jezus Christus, om zijn Geest.

Terwijl het [dia15] in het tweede geval alleen om jezelf draait.

Zie je het verschil?

Bij het eerste gaat het erom [dia16] dat God jou gebruikt om zijn doel te bereiken.

En bij het tweede [dia17] dat jij God gebruikt om jouw doel te bereiken.

Hoe zit dat bij jou? [dia18] Wat bezielt jou?

Waarom, met welk doel, geloof jij?

Er verschenen [dia19] aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en allen werden vervuld van de heilige Geest...

Het zal je toch gebeuren! Dat je de heilige Geest krijgt, Gods vuur!

Wat doet dat met jou?

Vuur. [dia20] De mensen toen koppelden dat gelijk aan de HERE God.

Niet het *vuur* verwonderde hen, wel wat het uitwerkte – dat *talenwonder!* Dat iedereen, waar 'ie ook vandaan kwam, het evangelie in zijn eigen (verstaanbare!) taal hoorde!

Vuur (en trouwens ook wind) en God hebben alles met elkaar te maken.

Het herinnert [dia21] aan de wetgeving op Sinai (ik noemde dat al toen wij de wet lazen).

Vuur is teken [dia22] van de aanwezigheid van de Aanwezige, van JHWH, de God die er altijd bij is.

Denk aan de ontmoeting van Mozes bij de braamstruik die niet verteert in het vuur.

Of aan de vuurkolom die voor het volk Israël uitgaat door de woestijn.

En de dienaren van de HERE zijn omringd door vuur: [dia23] de eredienst in de tabernakel en later in de tempel wordt gekenmerkt door brandoffers – het offervuur moet altijd branden.

Dit vuur van de natuur en van de eredienst is geen gewoon vuur, omdat het in relatie staat tot de HERE God.

In de Bijbel is vuur daarom ook vaak een [dia24] beeld, een symbool, een vergelijking.

Vuur is [dia25] mysterieus... het heeft immers nooit dezelfde vorm, het is onnavolgbaar, is zuiver en het loutert, en het heeft zowel positieve als negatieve uitwerking.

Vuur [dia26] scheidt afstand en wekt ontzag. Maar het trekt ook aan en geeft warmte.

Met vuur [dia27] kun je dingen bereiden, scheppen en vernieuwen. Maar vuur kan ook ontzettend vernietigen, kapot maken en bedreigen.

Vuur is in de Bijbel heel vaak verbonden met het oordeel.

En dat komt allemaal mee als de mens uit de Bijbeltijd geconfronteerd wordt met vuur.

En [dia28] wat doet Gods vuur met u, met jou?

Is het een kracht ten leven, of ten dode?

Brengt het je geloof en de vrucht van de Geest?

[dia29] Vuur geeft warmte en licht.

Wat merk je daarvan? Word je idd 'warm' van het geloof, raakt het je – Jezus liefde voor jou, voor de wereld? Krijg je er steeds weer kippenvel van als je bedenkt wat Jezus allemaal heeft doorstaan in jouw plaats? Maakt het helder wie God is en wie jij voor Hem mag zijn? Dat je niet langer bang voor God hoeft te zijn, maar Hem mag liefhebben met hart en ziel?

[dia30] Vuur kun je niet grijpen, tegelijk voel je het wel.

Wat voel jij van Gods vuur? Heel concreet? Laat je de Geest zijn gang gaan, laat je je meenemen in het avontuur van het geloof? Laat je het gebeuren, ook het onverwachte of ongedachte, of wil je zelf grip houden? Voel je dat het geloof je sterker maakt, houvast geeft? Voel je dat het geloof je in beweging brengt? Moed geeft, zodat je niet bang meer bent wat anderen van je denken of vinden?

[dia31] Vuur is aanstekelijk, grijpt om zich heen, gaat als een lopend vuurtje rond.

Merk je dat ook bij jezelf? Dat je aangestoken wordt door het geloof, door iemands liefde/passie voor God en de medemens, het enthousiasme van anderen? Of omgekeerd: dat jij het vuur bij een ander aansteekt? Als mensen in je omgeving jou meemaken, is dat dan 'reclame' voor het geloof, werk je aanstekelijk? Merken ze dat je vol bent van de Geest, van de liefde voor God en je medemens?

[dia32] Vuur heeft brandstof nodig, ruimte, lucht om te blijven gloeien.

Verlang je ernaar dichtbij God te zijn, te groeien in Christus, steeds meer, steeds dichter, steeds liever bij Hem te zijn? Het verlangen zijn Woord te lezen, te overdenken, toe te passen? Laat je je steeds weer aanwakkeren door Gods stem, zijn adem, de wind van de Geest door je leven waaien – weg met al dat stof! Schoon, fris, vitaal, met blosjes op de wangen?

Heel mooi, dat verhaal van Pinksteren. Het is allemaal wel bekend – niks nieuws. Het is prachtig en heerlijk en fantastisch dat Gods Geest is uitgestort op alle mensen. Maar zie vooral wat het doet, daar in Jeruzalem: het brengt mensen tot spreken, het maakt de tongen los, eenvoudige simpele zielen worden getuigen, getuigen van Gods vrederijk. Gods Geest is een kracht die iets doet gebeuren. Als de Geest er is gebeurt er wat! En daarom is de spannende en ook dringende en misschien zelfs wel beslissende vraag: **[dia33]** wat doet Gods vuur met u, met jou?

Amen

[dia34]